உ
ஸ்ரீமத் ஆதிசங்கர பகவத்பாதர்கள்
அருளிச் செய்த

॥ अनात्मश्री विगर्हणम् ॥

॥ அனாத்மஶ்ரீ விக³ர்ஹணம் ॥

உரை விளக்கம்:
பாஷ்ய பாவக்ஞ ப்ரஹ்மஶ்ரீ
வரஹூர் கல்யாணசுந்தர சாஸ்திரிகள்
(U.G.C. Professor of Sanskrit,
Vivekananda College, Madras-4)

ஆசார்ய சங்கர பகவத்பாதர்கள் அருளிச்செய்துள்ள ப்ரகரணக்ரந்தங்கள் பலவற்றுள் இதுவும் ஒன்றாகும். கர்ஹணம் என்றால் வெறுத்தல் என்பது பொருள். விகர்ஹணம் என்றால் முற்றிலும் வெறுத்தல். அநாத்மஶ்ரீ என்றால் ஆத்மாவினும் வேறான பொருள்கள் மூலம் அடையப்படும் மேன்மை. அது உண்மையில் மேன்மையேயல்ல. ஆத்மாவின் மூலம் அடையப்படும் மேன்மையே உண்மையான மேன்மையென இந்நூல் உணர்த்துவதால் இந் நூலுக்கு அநாத்மஶ்ரீ விகர்ஹணம் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது சாலினீ என்னும் விருத்தத்தில் அமைந்த பதினாறு ச்லோகங்களைத் தன்னுட்கொண்ட நூலாகும். இது 'சாலின்யுக்தா ம்தௌ தௌகௌ கோப்தி லோகை:' என்று வ்ருத்த ரத்னாகரத்தில் இந்த வருத்தத்திற்கு இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் இறுதியில் அனுஷ்டுப் எனப்படும் வருத்தத்திலமைந்த இரு சுலோகங்களும் காணப்படுகின்றன. அவற்றை இந்நூலின் பலச்ருதிகள் எனக் கூறுவார்கள். ஸாதாரணமாக பலச்ருதிகளைக் கடைசியில் கூறுவதென்பதே ஸம்ப்ரதாயம் அதைத் தழுவியே தான் ஸ்ரீசங்கரரும் அவற்றை இந்நூலின் இறுதியிலேயே அமைத்துள்ளார்கள்.

ஆயினும் பயனையறிந்தே தொழிலில் இறங்குவது என்ற தற்காலக் கொள்கையைத் தழுவி நான் முதன் முதலில் அவற்றின் பொருளை முதற்கண் எடுத்துக்கூறி பின்னர் மற்றுள்ள ஏனையச்லோகங்களின் பொருட்களையும் எடுத்துக் கூறுகின்றேன்.

ச்லோகம் - 17.

यस्येदं हृदये सभ्यगनात्मश्रीविगर्हणम् ।
सदोदेति स एवात्मसाक्षात्कारस्य भाजनम् ॥

யஸ்யேத³ம் ஹ்ருத³யே ஸப்⁴யக³னாத்மஶ்ரீவிக³ர்ஹணம் ।
ஸதோ³தே³தி ஸ ஏவாத்மஸாக்ஷாத்காரஸ்ய பா⁴ஜனம் ॥

அநாத்மஶ்ரீவிகர்ஹணம் என்ற இந்நூலின் கருத்தானது எவனுடைய மனதில் ஆழப்பதிந்து எப்பொழுதும் நினைவில் நிற்கின்றதோ அவனே ஆன்மாவின் உண்மை யான நிலையைப்பற்றிய பேரறிவைப் பெறுவதற்குத் தகுதியானவன் ஆகின்றான் என்பது இதன் பொருளாகும்.

ச்லோகம் -18.

अन्ये तु मायिकजगद् द्भ्रान्तिव्यामोहमोहिताः ।
न तेषां जायते क्वापि स्वात्मसाक्षात्कृतिर्भुवि ||

அன்யே து மாயிகஜக³த்³ த்³ப்⁴ராந்திவ்யாமோஹமோஹிதா꞉ ।
ந தேஷாம் ஜாயதே க்வாபி ஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்க்ருதிர்பு⁴வி ॥

மாயையின் தோற்றமான இவ்வுலகத்திலுள்ள ஏனைய பொருள்களிலும் 'நான்' 'எனது' என்ற பற்றுகிற மயக்கத்தையடைந்து அவற்றுள்ளேயே கலங்கி நிற்கும் எவருக்கும் கீழ்க்கூறிய பேரறிவானது ஒருபொழுதும் ஏற்படாது என்பது இதன் பொருள்.

இவ்வாறு கூறும் ஶ்ரீசங்கரரது நோக்கம் யாது? ஏன் இவ்வாறு கூறுகிறார். இவ்வாறு கூறுவது சரியா என்பதை சிறிது ஆராய்வோம். ஆய்ந்து முடிவுகாண்பதே சாலச் சிறந்ததென ஆன்றோர் கூறுவர்.

இவ்வுலகில் இன்பத்தையே நாம் அடையவேண்டுமே ஒழிய துன்பத்தை ஒரு போதும் அடையக்கூடாதென்பதே எல்லா ஜீவராசிகளின் எண்ணமாகும். ஆயினும் அவைகள் அடைவதென்ன? துன்பத்தையே தான் அடைகின்றனவே யொழிய இன்பத்தை யடைவதாக தெரியவேயில்லை. ஏன்? இன்பமும் துன்பமும் நாம் எண்ணி யபடி வருவனவல்ல. நாம் செய்யும் செயல்படிதான் வரும். நாம் செய்யும் செயல்க ளெல்லாம் நம் எண்ணத்திற்கு மாறாகவே அமைந்திருக்கின்றன. ஆனது பற்றியே நாம் நம் எண்ணத்திற்கு மாறாகத் துன்பத்தையே அடையும் நிலையே ஏற்படுகின்றதே யன்றி இன்பத்தையடைய முடிவதில்லை.

पुण्यस्य फलमिच्छन्ति पुण्यं नेच्छन्ति मानवाः ।
न पापफलमिच्छन्ति पापं कुर्वन्ति यत्नतः ||

புண்யஸ்ய ப²லமிச்ச²ந்தி புண்யம் நேச்ச²ந்தி மானவா꞉ ।
ந பாபப²லமிச்ச²ந்தி பாபம் குர்வந்தி யத்னத꞉ ॥

என்னும் வாக்கு இக்கருத்தையே தான் வலியுறுத்துகிறது.

ஸுகம் எது, துக்கம் எது என்ற உண்மையே நமக்கு விளங்கியதாகக் கூற முடியாத நிலையிலேயே தான் நாமிருக்கிறோம். ஏனெனில் புத்ரன், மித்ரன், களத்ரம், க்ருஹம், ஆராமம், அர்த்தம் போன்ற நம்மினும் வேறான பொருள்கள் மூலமேதான்

நமக்கு இன்பம் வரவேண்டும். அவற்றின் மூலம் வருவதேதான் இன்பம் என்ற மயக்கமே நம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

அறிவாளிகள் கூறுவதோ முற்றிலும் இதற்கு முரணுக விருக்கிறது. இவ்வுலகத்திலுள்ள பொருள்கள் மூலம் நாம் துக்கத்தைத்தான் அனுபவிக்கிரேமேயன்றி ஸுகத்தை அனுபவிக்கவில்ஃல. ஆயினும் அதையே ஸுகம் என்று வாதாடும் அளவிற்கு அறியாமை நம்மை சூழ்ந்துவிட்ட தென்றல்லவா கூறுகிருர்கள்.

असारेऽखिलसंसारे सुखभ्रान्तिः शरीरिणाम् ।
लालापान इवाङ्गुष्ठे बालानां स्तन्यविभ्रमः ॥

அஸாரே(அ)கி²லஸம்ஸாரே ஸுக²ப்⁴ராந்திः ஶரீரிணாம் ।
லாலாபான இவாட்³கு³ஷ்டே² பா³லானாம் ஸ்தன்யவிப்⁴ரமः ॥

என்றல்லவா அவர்கள் கூறியிருக்கிருர்கள், கட்டை விரஃலச் சீப்பும் தன்மையுள்ள குழந்தைகள் அதிலிருந்து கிடைக்கும் ஊர்ந்த தண்ணீரையே பாலென மதிப்பதுபோல் அஸாரமான இவ்வுலகில் உள்ள பொருள்கஃள நுகர்வதினுலுண்டான துக்கத்தையே யாவரும் ஸுகமென மதிக்கின்ருர்கள் என்பது இதன் பொருளாகும். மற்றும் விஷத்தினுல் வேம்பு இனிப்பாகவும் வெல்லம் கசப்பாகவும் உணரப்படுவதுபோல் அறியாமையால் இன்பம் துன்பமாகவும் துன்பமே இன்பமாகவும் உணரப்படுகின்றது என்றும் வேறுசிலர் கூறியிருக்கிருர்கள்.

गुडनिम्बरसो यद्वदन्यथा भासते विषात् ।
सुखदुःखे तद्वदेव भातो नोऽविद्ययाऽन्यथा ॥

கு³ட³நிம்ப³ரஸோ யத்³வத³ன்யதா² பா⁴ஸதே விஷாத் ।
ஸுக²து³:கே² தத்³வதே³வ பா⁴தோ நோ(அ)வித்³யயா(அ)ன்யதா² ॥

என்பதே அவர்கள் கூறியிருப்பதாகும்.

श्वोभावा मर्त्यस्य यदन्तकैतत्सर्वेन्द्रियाणां जरयन्ति तेजः ।
अपि सर्वं जीवितमल्पमेव तवैव वाहास्तव नृत्यगीते ॥

ஶ்வோபா⁴வா மர்த்யஸ்ய யத³ந்தகைதத்ஸர்வேந்த்³ரியாணாம் ஜரயந்தி தேஜः ।
அபி ஸர்வே ஜீவிதமல்பமேவ தவைவ வாஹாஸ்தவ ந்ருத்யகீ³தே ॥

என்பன போன்ற உபநிஷத் வாக்யங்களும்

ये हि संस्पर्शजा भोगा दुःखयोनय एव ते ।
आद्यन्तवन्तः कौन्तेय न तेषु रमते बुधः ॥
इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषौ व्यवस्थितौ ।

तयोर्नवशमागच्छेत् तौ ह्यस्य परिपान्थिनौ ॥
असक्तिरन भिष्वङ्गः पुत्रदारगृहादिषु ।
नित्यं च समचित्तत्वं इष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥

யே ஹி ஸம்ஸ்பர்ஶஜா போ⁴கா³ து³:க²யோனய ஏவ தே ।
ஆத்³யந்தவந்த: கௌந்தேய ந தேஷு ரமதே பு³த⁴: ॥
இந்த்³ரியஸ்யேந்த்³ரியஸ்யார்தே² ராக³த்³வேஷௌ வ்யவஸ்தி²தௌம் ।
தயோர்னவஶமாக³ச்சே²த் தௌ ஹ்யஸ்ய பரிபாந்தி²னௌ ॥
அஸக்திரன பி⁴ஷ்வங்க³: புத்ரதா³ரக்³ருஹாதி³ஷு ।
நித்யம் ச ஸமசித்தத்வம் இஷ்டாநிஷ்டோபபத்திஷு ॥

என்பன போன்ற பல பகவத்கீதா வாக்யங்களும் இக் கருத்தையேதான் வலியுறுத்து கின்றன. ஞானயோகம் என்று நான் முன்பே எழுதி வெளியாயிருக்கும் புத்தகத்தில் இவ்விஷயம் மிகமிக விரிவாக ஆராயப்பட்டு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் பார்த்துக்கொள்வது மிகவும் நலமாகயிருக்கும்

पुत्रादपि धनभाजां भीतिः सर्वत्रैषा विहिता रीतिः ।
यावद्वितोपार्जनसक्तः तावन्निजपरिवारो रक्तः ॥

सुखतः क्रियते रामाभेगः पश्चाद्धन्त शरीरे रोगः ।
अर्थमनर्थ भावय नित्यं नास्ति ततः सुखलेशः सत्यं ॥

मायामयमिदमखिलं हित्वा ब्रह्मपदं त्वं प्रविश विदित्वा ॥

புத்ராத³பி த⁴னபா⁴ஜாம் பீ⁴தி: ஸர்வத்ரைஷா விஹிதா ரீதி: ।
யாவத்³விதோபார்ஜனஸக்த: தாவந்நிஜபரிவாரோ ரக்த: ॥

ஸுக²த: க்ரியதே ராமாபே⁴க³: பஶ்சாத்³த⁴ந்த ஶரீரே ரோக³: ।
அர்த²மனர்த² பா⁴வய நித்யம் நாஸ்தி தத: ஸுக²லேஶ: ஸத்யம் ॥

மாயாமயமித³மகி²லம் ஹித்வா ப்³ரஹ்மபத³ம் த்வம் ப்ரவிஶ விதி³த்வா ॥

என்றல்லவா மோஹமுத்கரம் நமக்கு விழிப்பை யூட்டுகின்றது. மற்றும் நம்மினும் வேறுன வெளிப்பொருள்கள் மூலமேதான் நமக்கு இன்பம் வரவேண்டு மென்றுல் அவை யாவற்றையும் உதரித்தள்ளும் நிஜலயான தூக்கத்தை நாம் ஏன் விரும்ப வேண்டும். அறிவாளிகள் ஸமாதிநிஜலயை ஏன் அடைய விரும்பவேண்டும். ஆகவே அத்தகைய எண்ணம் அறியாமையின் காரணமாகவே நம்மிடம் வேரூன்றி யிருக்கிறது. நாம் விரும்பும் உண்மையான ஸுகம் நமக்கு ஆத்மானுபவம் ஒன்றினுல் மட்டும் ஏற்படுமே யன்றி வேறு வழியினுல் ஒருவனுக்கும் ஒருபொழுதும் ஏற்படாது.

आत्मानं चेद्विजानीयात् अयमस्मीति पूरुषः ।
किमिच्छन् कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेत् ॥
इहैव सन्तोऽथ विद्मस्तद्वयं न चेदवेदीर्महती विनष्टिः ।
ये तद्विदुरमृतास्ते भवन्ति अथेतरे दुःखमेवापियन्ति ॥

ஆத்மானம் சேத்³விஜானீயாத் அயமஸ்மீதி பூருஷ꞉ ।
கிமிச்ச²ன் கஸ்ய காமாய ஶரீரமனுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥
இஹைவ ஸந்தோ(அ)த² வித்³மஸ்தத்³வயம் ந சேத³வேதீ³ர்மஹதீ விநஷ்டி꞉ ।
யே தத்³விது³ரம்ருதாஸ்தே ப⁴வந்தி அதே²தரே து³꞉க²மேவாபியந்தி ॥

என்பனபோன்ற உபநிஷத் வாக்யங்களும்.

अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ।
यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः ॥
यस्मिस्थितो न दुःखेन गुरुणापि विचाल्यते ॥

அநித்யமஸுக²ம் லோகமிமம் ப்ராப்ய ப⁴ஜஸ்வ மாம் ।
யம் லப்³த்⁴வா சாபரம் லாப⁴ம் மன்யதே நாதி⁴கம் தத꞉ ॥
யஸ்மிஸ்தி²தோ ந து³꞉கே²ன கு³ருணாபி விசால்யதே ॥

என்பன போன்ற பகவத் கீதாவாக்யங்களும் இக்கருத்தையேதான் வலியுறுத்துகின்றன. மேலும் மற்ற பொருள்களை அனுபவிக்க முடியாமல் நம் நிலையை மட்டும் நாம் அனுபவிக்க வேண்டிய நிலையான ஸுஷுப்தி என்ற நிலையிலேயே நாம் இந்த உண்மையைத் தெளிவாக உணரலாம். ஆயினும் அந்நிலையிலும் அறியாமையின் தொடர்பு இருக்கின்றமையால் திரும்பவும், திரும்பவும் அந்த பழைய நிலையே நம்மைத் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. ஆகவே அந்நிலையை அடியோடு விலக்க நாம் ஆன்மாவின் உண்மை நிலையை உபநிடதங்கள் வாயிலாக உணர வேண்டும். அதை உணர்ந்தாலன்றி அந்த அறியாமை விலகாது அது விலகினாலன்றி நம்மை விட்டு துன்பமும் விலகாது. ஆகவே ஆன்ம அறிவைப் பெறுவதொன்றே மனிதனின் நோக்கமாயிருக்க வேண்டும். அதை விட்டு வேறு எதைப் பெற்றாலும் பிரயோஜனம் இல்லை என்ற இந்த உண்மையை நமக்கு உணர்த்தி ஞாபகப் படுத்துவதே ஸ்ரீ சங்கரரின் நோக்கம். இந்நோக்கத்துடன் தான் இந்நூலை அருளியிருக்கிறார். ஏன் இவ்வாறு கூறுகின்றார்? இவ்வாறு கூறுவது சரியா என்ற வினாக்களுக்கான விடைகள் முன்பே கூறப்பட்டுவிட்டபடியால் மறுமுறை கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. மற்றும் ஆற்றிலுள்ள மணல்களையும் ஆகாயத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்களையும் எண்ணினாலும் எண்ணலாம். ஆனால், மனிதனின் மனத்துள் பொதிந்துள்ள மனவலைகளை அதாவது வெவ்வேறு தன்மை கொண்ட எண்ணங்களை எண்ண முடியாது

अविद्यायामन्तरे वर्तमानाः वयं कृतार्था इत्यभि मन्यन्ति बालाः

அவித்³யாயாமந்தரே வர்தமானாः வயம் க்ருதார்தா² இத்யபி⁴ மன்யந்தி பா³லாः

என்று முண்டகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி உண்மையில் அடையவேண்டியதை யடை யாமலேயே எதையெதையோ அடைந்து ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஒவ்வொருவனும் தான் அடைந்த நிலையே எல்லாவற்றுக்கும் மேலான நிலை. எல்லோராலும் அடையப் படவேண்டிய நிலையும் இதுவேயென அறியாமையால் நினைத்து அடையவேண்டிய தை தான் மட்டும் அடைந்ததாக எண்ணுகிறுன், அவையனைத்தும் அறியாமையே என்பதை எடுத்துக்காட்டவே ஸ்ரீசங்கரர் பல நிலைகளைக் கூறி ஒவ்வொன்றையும் "தத: கிம் தத: கிம் என மறுக்கின்றுர். "யேன ஸ்வாத்மாநைவ ஸாக்ஷாத் க்ருதோ பூத்" என்று ஒவ்வொரு சுலோகத்திலும் கூறுவதன் மூலம் உண்மையில் யாவரும் அடையவேண்டிய நிலை யாது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றுர்.

1

लब्धा विद्या राजमान्या ततः किम्
प्राप्ता सम्पत्प्राभवाढया ततः किम् ।
भुक्ता नारी सुन्दराङ्गी ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

லப்³தா⁴ வித்³யா ராஜமான்யா ததः கிம்
ப்ராப்தா ஸம்பத்ப்ராப⁴வாட⁴யா ததः கிம் ।
பு⁴க்தா நாரீ ஸுந்த³ராங்கீ³ ததः கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ⁴த் ॥

ஆன்ம அறிவைப்பெறுத ஒருவன் அரசின் மதிப்பிற்குரிய படிப்பைப் பெற்றிருந் தாலும், பெருமைக்குரிய ஐச்வர்யத்தை அடைந்திருந்தாலும், அழகிய பெண்களை அனுபவித்திருந்தாலும் ப்ரயோஜனமில்லை.

2

केयूराद्यैर्भूषितो वा ततः किं
कौशेयाद्यैरावृतो वा ततः किम् ।
तृप्तो मृष्टान्नादिना वा ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

கேயூராத்³யைர்பூ⁴ஷிதோ வா ததः கிம்
கௌஸேயாத்³யைராவ்ருதோ வா ததः கிம் ।
த்ருப்தோ ம்ருஷ்டாந்நாதி³னா வா ததः கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ⁴த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறுத ஒருவன் தோள்வளை போன்ற ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் பட்டு போன்ற உயர்ந்த ஆடைகளை அணிந்திருந்தாலும் உருசியான அன்னம் போன்ற ஆஹாரங்களை அருந்துபவனாக இருந்தாலும் பிரயோஜனமில்லை.

3

दृष्टा नाना चारुदेशास्ततः किं
पुष्टाचेष्टाः बन्धुवर्गास्ततः किम् ।
नष्टं दारिद्र्यादि दुःखं ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

த்³ருஷ்டா நானா சாருதே³ஶாஸ்ததः கிம்
புஷ்டாசேஷ்டாः ப³ந்து⁴வர்கா³ஸ்ததः கிம் ।
நஷ்டம் தா³ரித்³ரயாதி³ து³ःக²ம் ததः கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ⁴த் ॥

"ஆன்ம அறிவைப் பெறுத ஒருவன திவ்ய தேசங்களை பார்த்தவனுயிருந்தாலும் நல்ல நிலையிலுள்ள இஷ்டமித்ர பந்து ஜனங்களுடன் கூடிவாழ்பவனாயிருந்தாலும், ஏழ்மை போன்ற நிலையற்றவனாயிருந்தாலும் பிரயோசனம் இல்லை.

4

स्नातं तीर्थे जह्नजादौ ततः किं
दानं दत्तं द्व्यष्टसंख्यं ततः किम् ।
जप्ता मन्त्राः कोटिशो वा ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

ஸ்னுதம் தீர்தே² ஜஹ்வஜாதௌ³ ததः கிம்
தா³னம் த³த்தம் த்³வயஷ்டஸங்க்²யம் ததः கிம் ।
ஜப்தா மந்த்ராः கோடிஶோ வா ததः கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ⁴த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறுத ஒருவன் கங்கை போன்ற புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்னுனம் செய்தவனுயிருந்தாலும் ஷோடச தானங்களை முறைப்படி செய்தவனுயிருந்தாலும் பஞ்சாக்ஷரம் போன்ற மந்திரங்களைக் கோடிக் கணக்கில் ஜபித்தவனுயிருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை.

5

गोत्रं सम्यग्भूषितं वा ततः किं
गात्रं भस्माच्छादितं वा ततः किम् ।
रुद्राक्षादिः संधृतो वा ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

கோ³த்ரம் ஸம்யம்பூ⁴ஷித வா தத꞉ கிம்
கா³த்ரம் ப⁴ஸ்மாச்சா²தி³தம் வா தத꞉ கிம் ।
ருத்³ராக்ஷாதி³꞉ ஸந்த்⁴ருதோ வா தத꞉ கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ⁴த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறுத ஒருவன் பாரத்வாஜம் போன்ற உத்தமமான கோத்ர ங்களில் பிறந்தவனுயிருந்தாலும் விபூதியை உடல் பூர பூசிக் கொண்டவனுயிருந்தா லும் ருத்ராக்ஷம் போன்ற மாலைகளை அடுக்கடுக்காக அணிந்தவனுயிருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை.

6

अन्नैर्विप्रास्तर्पिता वा ततः किं
यज्ञदेवास्तोषिता वा ततः किम् ।
कीर्त्या व्याप्ताः सर्वलोकास्ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

அன்னைர்விப்ராஸ்தர்பிதா வா தத꞉ கிம்
யஜ்ஞதே³வாஸ்தோஷிதா வா தத꞉ கிம் ।
கீர்த்யா வ்யாப்தா꞉ ஸர்வலோகாஸ்தத꞉ கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ⁴த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறுத ஒருவன் ஆயிரம் பிராம்மணர்களுக்கு அன்னமளித்த வனுயிருந்தாலும் வேதங்களில் கூறியபடி யக்ஞங்களால் தேவர்களை திருப்தியடைச் செய்தவனுயிருந்தாலும் உலகெங்கும் பரவிய புகழ்படைத்தவனு யிருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை.

7

कायः क्लिष्टश्चोपवासैस्ततः किं
लब्धाः पुत्राः स्वीयपत्न्याः ततः किम् ।
प्राणायामः साधितो वा ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

காய꞉ க்லிஷ்டஶ்சோபவாஸைஸ்தத꞉ கிம்
லப்³தா⁴꞉ புத்ரா꞉ ஸ்வீயபத்ன்யா꞉ தத꞉ கிம் ।
ப்ராணாயாம꞉ ஸாதி⁴தோ வா தத꞉ கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ⁴த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறாத ஒருவன் உண்ணாவிரதங்களால் உடம்பை இளைக்க வைத்தவனாயிருந்தாலும், ஏக பத்னீ வ்ரதத்துடன் பிள்ளைப் பேறு பெற்றவனாயிருந் தாலும் பிராணாயாமங்களைப் பலவகையில் செய்ய பழகியவனாயிருந்தாலும் பிரயோ ஜனம் இல்லை.

8

युद्धे शत्रुः निर्जितो वा ततः किं
भूयो मिँत्रैः पूरितो वा ततः किम् ।
योगैः प्राप्ताः सिद्धयो वा ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

யுத்³தே⁴ ஶத்ரு꞉ நிர்ஜிதோ வா தத꞉ கிம்
பூ⁴யோ மிந்த்ரை꞉ பூரிதோ வா தத꞉ கிம் ।
யோகை³꞉ ப்ராப்தா꞉ ஸித்³த⁴யோ வா தத꞉ கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ⁴த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறாத ஒருவன் யுத்தகளத்தில் சத்ருக்களை வீழ்த்தும் தன்மையுடையவனாயிருந்தாலும் நண்பர்கள் பலரைக் கொண்டவனாயிருந்தாலும் யோகபலத்தால் அணிமாதி அஷ்டமாசித்திகளைப் பெற்றவனாயிருந்தாலும் பிரயோஜ னம் இல்லை.

9

अब्धिः पद्भ्यां लङ्घितो वा ततः किं
वायुः कुम्भे स्थापितो वा ततः किम् ।
मेरुः पाणावुद्धृतो वा ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

அப்³தி⁴꞉ பத்³ப⁴யாம் லங்கி⁴தோ வா தத꞉ கிம்
வாயு꞉ கும்பே⁴ ஸ்தா²பிதோ வா தத꞉ கிம் ।
மேரு꞉ பாணாவுத்³த்⁴ருதோ வா தத꞉ கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ⁴த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறாத ஒருவன் கடலைக் கால்களாலேயே கடக்கும் வல்லமை உள்ளவனாயிருந்தாலும் காற்றைக் குடத்துள் அடக்கி வைக்கும் தன்மையுள்ள

வனாயிருந்தாலும் மேருமலையைக் கையிலேந்தும் திறமையுள்ளவனாயிருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை.

10

क्ष्वेलः पीतो दुग्धवद्वा ततः किं
वह्निर्जग्धो लाजबद्वा ततः किम् ।
प्राप्तश्चारः पक्षिवत्खे ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

க்ஷ்வேலஃ பீதோ து^{3}க்^{3}த^{4}வத்^{3}வா ததஃ கிம்
வஹ்நிர்ஜக்^{3}தோ^{4} லாஜப^{3}த்^{3}வா ததஃ கிம் ।
ப்ராப்தஶ்சாரஃ பக்ஷிவத்கே^{2} ததஃ கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ^{4}த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறாத ஒருவன் விஷத்தைப் பால் போல் குடிக்கும் தன்மை யுள்ளவனாயிருந்தாலும் நெருப்பை பொரி போல் விழுங்கும் தன்மையுள்ளவனாயி ருந்தாலும் ஆகாயத்தில் பறவைப்போல் திரியும் திறமையுள்ளவனாயிருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை.

11

बद्धाः सम्यक्पातकाद्यास्ततः किं
साक्षाद्विद्धा लोहवर्यास्ततः किम् ।
लब्धो निक्षेपोऽञ्जनाद्यैस्ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

ப^{3}த்^{3}தா^{4}ஃ ஸம்யக்பாதகாத்^{3}யாஸ்ததஃ கிம்
ஸாக்ஷாத்^{3}வித்^{3}தா^{4} லோஹவர்யாஸ்ததஃ கிம் ।
லப்^{3}தோ^{4} நிக்ஷேபோ(அ)ஞ்ஜநாத்^{3}யைஸ்ததஃ கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ^{4}த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறாத ஒருவன் அக்னிஸ்தம்பம் போன்ற செயலைச் செய்பவனாயிருந்தாலும் ரஸவாதத்தால் இரும்பைத் தங்கமாக்கும் தன்மை கொண்ட வனாயிருந்தாலும் மை போன்றவற்றின் உதவியால் புதையலையறிந்தடையும் தன்மையுள்ளவனாயிருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை.

12

भूपेन्द्रत्वं प्राप्तमुर्व्यां ततः किम्
देवेन्द्रत्वं सम्भृतं वा ततः किम् ।
मुण्डीन्द्रत्वं चोपलब्धं ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

பூ4பேந்த்3ரத்வம் ப்ராப்தமுர்வ்யாம் தத: கிம்
தே3வேந்த்3ரத்வம் ஸம்ப்4ருதம் வா தத: கிம் ।
முண்டீ3ந்த்3ரத்வம் சோபலப்3த4ம் தத: கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ4த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறுத ஒருவன் இப்புவியில் சக்ரவர்த்தி யென்னும் நிலையை யடைந்தவனுயிருந்தாலும் தேவேந்த்ரன் பதவியடைந்தவனுயிருந்தாலும் காவி யணிந்த ஸன்யாசியாயிருந்தாலும் ப்ரயோசனம் இல்லை.

13

मन्त्रैः सर्वैः स्तम्भितो वा ततः किं
बाणैर्लक्ष्यो भेदितो वा ततः किम् ।
कालज्ञानं चापि लब्धं ततः किं
येन स्वत्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

மந்த்ரை: ஸர்வை: ஸ்தம்பி4தோ வா தத: கிம்
பா3ணைர்லக்ஷ்யோ பே4தி3தோ வா தத: கிம் ।
காலஜ்ஞானம் சாபி லப்3த4ம் தத: கிம்
யேன ஸ்வத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ4த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறுத ஒருவன் மந்திரஸித்தியினுல் எதையும் தடை செய்து நிறுத்திவைக்கும் தன்மைபடைத்தவனுயிருந்தாலும் குறிதவறாது அம்புகளை எய்யும் வல்லமை வாய்ந்தவனுயிருந்தாலும் முக்காலங்களையுமுணர்ந்த முனிவரா யிருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை.

14

कामातङ्कः खण्डितो वा ततः किं
कोपावेशः कुण्ठितो वा ततः किम् ।
लोभाश्लेषो वर्जितो वा ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृतोऽभूत् ॥

காமாதங்க: க2ண்டி3தோ வா தத: கிம்
கோபாவேஶ: குண்டி2தோ வா தத: கிம் ।
லோபா4ஶ்லேஷோ வர்ஜிதோ வா தத: கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதோ(அ)பூ4த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெறுத ஒருவன் ஆசைகளை அறவே ஒழித்தவனுயிருந்தாலும் கோபங்களை அறவே கொள்ளாதவனுயிருந்தாலும் பேராசைகளை அறவே விட்டவனுயிருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை.

15

मोहध्वान्तः पेषितो वा ततः किं
जातो भूमौ निर्मदो वा ततः किं ।
मात्सर्यादिर्मीलितो वा ततः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षाकृतोऽभूत् ॥

மோஹத்⁴வாந்த꞉ பேஷிதோ வா தத꞉ கிம்
ஜாதோ பூ⁴மௌ நிர்மதோ³ வா தத꞉ கிம் ।
மாத்ஸர்யாதி³ர்மீலிதோ வா தத꞉ கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாக்ருதோ(அ)பூ⁴த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெருத ஒருவன் குழப்பமற்றவனுயிருந்தாலும், கொழுப்பற்றவனுகவே பூமியில் தோன்றியவனுயிருந்தாலும் பொருமையற்றவனுயிருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்ஐல.

16

धातुर्लोकः साधितो वा ततः किं
विष्णोर्लोको वीक्षितो वा ततः किम् ।
शम्भोर्लोकः शासितो वा नतः किं
येन स्वात्मा नैव साक्षात्कृताऽभूत् ॥

தா⁴துர்லோக꞉ ஸாதி⁴தோ வா தத꞉ கிம்
விஷ்ணோர்லோகோ வீக்ஷிதோ வா தத꞉ கிம் ।
ஶம்போ⁴ர்லோக꞉ ஶாஸிதோ வா நத꞉ கிம்
யேன ஸ்வாத்மா நைவ ஸாக்ஷாத்க்ருதா(அ)பூ⁴த் ॥

ஆன்ம அறிவைப் பெருத ஒருவன் ப்ரும்ம லோகத்தை யடைந்தவனுயிருந்தாலும் விஷ்ணுலோகம் எனப்படும் வைகுண்டத்தை பார்த்தவனுருந்தாலும் சிவ லோகமெனப்படும் கைலாயத்தை ஆண்டவனுயிருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்ஐல.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள உபநிஷத வாக்யங்களின் கருத்துக்களையும் இவ்விடத்தில் கருத்தில் கொள்வது மிக மிக அவசியமாகும்.

अनुया नाम ते लाका अन्य तमस वृताः ।
तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति वे के चात्महना जनाः ॥

अनन्दा नाम ते लोका अन्धेन तमसावृताः ।
तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति अविद्वांसोऽब्रुवो जनाः ॥

पराचः कामाननुयन्ति बालस्ते मृत्यायन्ति विततस्य पाशम् ।
अथ धीरा अमृतत्वं विदित्वा ध्रुवमवेष्विहन प्रार्थयन्ते ॥

पुवा होते अदृढा यज्ञरूपा अष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म ।
एतच्छेयो येऽभिनन्दन्ति मूढा मृत्युं ते पुनरेवापियन्ति ॥

परीक्ष्य लोकान् कर्म चितान्त्राह्मणो निवेदमायान् नास्त्यकृतः कृतेन ।
तद्विज्ञानार्थं स गुरुगेवाभिगच्छेत्स मित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ॥

कामस्याप्तिं जगतः प्रतिष्ठां क्रतोरानन्त्यमभयस्य पारम् ।
स्तोम महदुरुगायं प्रतिष्ठां दृष्ट्वा धृत्या धीरो नचिकेतोत्यस्त्राक्षीः ॥

அனுயா நாம தே லாகா அன்ய தமஸ வ்ருதாः ।
தாம்ஸ்தே ப்ரேத்யாபி4க3ச்ச2ந்தி வே கே சாத்மஹனா ஜனாः ॥

அனந்தா3 நாம தே லோகா அந்தே4ன தமஸாவ்ருதாः ।
தாம்ஸ்தே ப்ரேத்யாபி4க3ச்ச2ந்தி அவித்3வாம்ஸோ(அ)ப்3ருவோ ஜனாः ॥
பராசः காமானனுயந்தி பா3லஸ்தே ம்ருத்யாயந்தி விததஸ்ய பாஶம் ।
அத2 தீ4ரா அம்ருதத்வம் விதி3த்வா த்4ருவமவேஷ்விஹன ப்ரார்த2யந்தே ॥

புவா ஹோதே அத்3ருடா4 யஜ்ஞரூபா அஷ்டாத3ஶோக்தமவரம் யேஷு கர்ம ।
ஏதச்சே2யோ யே(அ)பி4னந்த3ந்தி மூடா4 ம்ருத்யும் தே புனரேவாபியந்தி ॥

பரீக்ஷ்ய லோகான் கர்ம சிதாந்த்ராஹ்மணோ நிவேத3மாயான்
நாஸ்த்யக்ருதः க்ருதேன ।
தத்3விஜ்ஞானார்த2ம் ஸ கு3ருகே3வாபி4க3ச்சே2த்ஸ மித்பாணிः
ஶ்ரோத்ரியம் ப்3ரஹ்மநிஷ்ட2ம் ॥

காமஸ்யாப்திம் ஜக3தः ப்ரதிஷ்டா2ம் க்ரதோரானந்த்யமப4யஸ்ய பாரம் ।
ஸ்தோம மஹது3ருகா3யம் ப்ரதிஷ்டா2ம் த்3ருஷ்ட்வா த்4ருத்யா
தீ4ரோ நசிகேதோத்யஸ்த்ராக்ஷீः ॥

இங்கு கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய கருத்துக்களைக் கொண்ட கீதா வாக்யங்கள் சில வற்றையும் காண்க.

आब्राह्मभवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ।
मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनार्जन्म न विद्यते ॥

न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः ।
न कर्मफलसंयोग स्वभावस्तु प्रवर्तते ॥
अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तवः ॥

शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः ।
न्याय्यं वा विपरीतं वा पंचैते तस्य हेतवः ॥

अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ।
विविधाश्च पृथवचेष्टाः देवं चैवात्र पञ्चमम् ॥

तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः ।
पश्यन्त्यकृतबुद्धित्वान्न स पश्यति दुर्मतिः ॥

ஆப்³ராஹ்மப⁴வனால்லோகாः புனராவர்தினோ(அ)ர்ஜுன ।
மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புனார்ஜன்ம ந வித்³யதே ॥

ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு⁴ः ।
ந கர்மப²லஸம்யோக³ ஸ்வபா⁴வஸ்து ப்ரவர்ததே ॥
அஜ்ஞானேனாவ்ருதம் ஜ்ஞானம் தேன முஹ்யந்தி ஜந்தவः ॥

ஶரீரவாங்மனோபி⁴ர்யத்கர்ம ப்ராரப⁴தே நரः ।
ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவः ॥

அதி⁴ஷ்டா²னம் ததா² கர்தா கரணம் ச ப்ருத²க்³வித⁴ம் ।
விவிதா⁴ஶ்ச ப்ருத²வசேஷ்டாः தே³வம் சைவாத்ர பஞ்சமம் ॥

தத்ரைவம் ஸதி கர்தாரமாத்மானம் கேவலம் து யः ।
பஶ்யந்த்யக்ருதபு³த்³தி⁴த்வான்ன ஸ பஶ்யதி து³ர்மதிः ॥

மற்றொரு வாக்யத்தையும் காண்க.

योऽन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते ।
किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा ॥

யோ(அ)ன்யதா² ஸந்தமாத்மானமன்யதா² ப்ரதிபத்³யதே ।
கிம் தேன ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா ॥